

ת"פ 39998/08/15 - מדינת ישראל נגד איאד קישק (עציר) - הובא, ודים חודטוב - בעצמו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 39998-08-15 מדינת ישראל נ' קישק(עציר)
ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה מרשק מרום מדינת ישראל באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד אביטל פינק
המאשימה	נגד
הנאשמים	1.איאד קישק (עציר) - הובא ע"י עו"ד צווטקוב 2.ודים חודטוב - בעצמו ע"י עו"ד ג'ברין ממשרד עו"ד בויראת

גזר דין

כתב-האישום

1. נאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב-אישום מתוקן בעבירה של **סחר בנשק** לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: "**החוק**"], ונאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של **ניסיון רכישת נשק** לפי סעיף 144(א) רישא + סעיף 25 לחוק.

2. מכתב האישום עולה, כי עובר ליום 12.7.15, פנה נאשם 2 לבני רבייב (להלן: "רבייב") לשם רכישת נשק ממנו (להלן: "העסקה").

בסמוך לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק ולאחר משא מתן קצר, סיכמו רבייב ונאשם 2 את פרטי העסקה, לפיה יעביר נאשם 2 סכום כסף לרבייב ובתמורה ישיג רבייב את כלי הנשק עבור נאשם 2.

נאשם 2 העביר את הכסף לרבייב עבור כלי הנשק. לאחר מכן התקשר נאשם 2 מספר פעמים לרבייב ודחק בו להשלים את העסקה, אך בשל הצורך להגיע לשירות מילואים השיב רבייב את הכסף לנאשם 2. נאשם 2 הבהיר לרבייב שעם חידוש העסקה ישלם לו את הכסף, ורבייב הבטיח שידאג להשלמת העסקה.

ביום 30.7.15, לאחר דין ודברים בין נאשם 2 לבין רבייב, שילם נאשם 2 לרבייב סכום של 33,500 ₪ בתמורה לכך שרבייב יספק לו שני אקדחים.

בסמוך לאחר מכן נסע רבייב לאזור עזון, בעוד נאשם 2 מתעדכן לגבי התקדמותו של רבייב בעסקה. עם הגיעו של רבייב לאזור עזון, העביר נאשם 1 מידי אחר, שאינו ידוע, לידי רבייב שני אקדחים חצי-אוטומטיים מסוג גלוק יחד עם שתי מחסניות ריקות וחומר לניקוי, בהם החזיק נאשם 1 למשך זמן בלתי ידוע עובר לכך. בתמורה, שילם רבייב לנאשם 1 סכום של כ- 28,000 ₪ מתוך הכסף שהעביר לו הנאשם 2, ובהמשך העביר הנאשם 1 חלק מהסכום לידי האחר.

לאחר השלמת העסקה, הסליק רבייב את שני כלי הנשק ברכבו והחל בנסיעה חזרה, על מנת למסור לנאשם 2 את כלי הנשק, אלא שרבייב נעצר מבעוד מועד במחסום תאנים הסמוך לטייבה, כאשר כלי הנשק מוסלקים ברכבו, וברשותו יתרת הכסף שהעביר לו נאשם 2.

3. במסגרת הסדר הטיעון בין ב"כ הצדדים, התקבלו תסקירי שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים, וכן הוסכם כי בעניינו של הנאשם 2 התביעה תגביל עצמה לטיעון לעונש ראוי של 12 חודשים (וכן כי נאשם 2 לא יוזמן להעיד כעד תביעה במסגרת הפרשה).

תסקירי שירות המבחן

4. מהתסקיר שהתקבל בעניינו של נאשם 1 ביום 18.5.16 עולה, כי המדובר בבחור רווק, כבן 27 שנים, תושב ג'לג'וליה, אשר השלים 8 שנות לימוד בלבד, כשדבריו עזב את לימודיו על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. אביו מתגורר בשטחי הרשות הפלשתינאית בנפרד מהמשפחה, אימו אינה עובדת, חולה בסכרת ומתקיימת מביטוח לאומי.

צוין, כי בעברו הפלילי שתי הרשעות מהשנים 2010 ו- 2013 בגין ביצוע עבירות של רכישת נשק, נהיגה ללא רישיון והסעת תושב זר, והוא ריצה עונשי מאסר בפועל.

נאשם 1 מסר, כי ביצע את העבירה על רקע קשייו לעמוד בלחצים שהופעלו עליו על ידי מכריו ליטול חלק בביצועה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו, משליך אחריות על גורמים שונים בסביבתו הקרובה ומחזיק בעמדות מקלות ביחס לשימוש וסחר בנשק. על רקע עמדותיו אינו מכיר בחומרת העבירה, בסיכון הגלום בביצועה ובהשלכות השליליות של סחר בנשק לא חוקי (בדומה לעמדות שהציג בשנת 2010, לאחר שהורשע בביצוע עבירת נשק).

הנאשם עצור מזה 10 חודשים ומחצה, תיאר כי הסתגל לתנאי המעצר, ואינו נמצא בקשר עם גורמי טיפול. מסר כי משפחתו תומכת בו ודואגת לצרכיו.

בהערכת הסיכון והסיכוי לשיקום מצוין, כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על ביצוע העבירה ומתאר תפקוד נורמטיבי לאורך השנים - זאת בפער לעברו הפלילי ולנסיבות ביצוע העבירה, המלמדים על

המשך התנהלות עבריינית, קשרים חברתיים עבריינים והפנמה של דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים. הנאשם מגלה מודעות ראשונית לבעייתיות במצבו ומבקש לערוך שינוי בסביבתו כאמצעי להתנתק מגורמי הסיכון, אך אינו מכיר בנזקקותו לעזרה מקצועית לצורך שינוי בדפוסיו. הנאשם חסר גורמי תמיכה משמעותיים ומציבי גבול לבעייתיות שמצבו, כאשר כל אלה מלמדים כי הוא מצוי בסיכון משמעותי להמשך מעורבות עבריינית והתנהגות פורצת גבול.

שירות המבחן התרשם שמעצרו הממושך וההכרה כי צפוי לעונש מאסר בפועל מסייעים לו במעט לערוך התבוננות ראשונית בדפוסי התנהגותו הבעייתיים, כאשר הנאשם הביע רצון לערוך שינוי בחייו.

נוכח מצבו של הנאשם ומאחר וענישה קודמת לא הרתיעה והביאה לשינוי, אין בידי שירות המבחן להציע חלופה עונשית למאסר בפועל, שיהיה בה כדי להפחית סיכון להישנות עבירה. על בסיס ההתרשמות מרצונו של הנאשם לערוך שינוי בהתנהלותו, גם אם נמצא בראשיתו של תהליך התבוננות על דפוסיו, ממליץ שירות המבחן לבחון את התאמתו להשתלבות בהליך שיקומי במהלך המאסר.

5. בעניינו של **נאשם 2** התקבלו שני תסקירים מהם עולה, כי המדובר ברווק כבן 25, אשר עלה לישראל מקווקז בשנת 1994 יחד עם הוריו. אביו עובד כפועל ואימו פקידת בנק, והנאשם תיאר אותם כדמויות דומיננטיות וסמכותיות המגלות מעורבות בעולמו הרגשי. לנאשם 2 השכלה תיכונית עם תעודת בגרות חלקית, הוא שירת בצבא שירות מלא כלוחם בגבעתי, נשפט במסגרת הצבאית פעמיים בגין נפקדות וריצה שני עונשי מאסר שהצטברו לארבעים ימים.

הנאשם מסר, כי בטרם מעצרו עבד כפועל בנגריה במשך 8 חודשים, כאשר בחודשי העבודה האחרונים עבד במקביל בשני מפעלים נוספים. כיום, שוהה במעצר בתנאי איזוק בבית הוריו.

בהתייחסותו לעבירה התרשם שירות המבחן, כי הנאשם לוקח אחריות על התנהגותו והביע חרטה המלווה בבושה ובאשמה. עם זאת, צוינה ההתרשמות מקשייו לאתר חלופות אדפטיביות להתנהגותו, חרף ההליך הטיפולי שעבר בשירות המבחן בחסות צו פיקוח מעצר כשברקע אלמנטים של תכנון מדוקדק טרם ביצוע העבירה.

הנאשם מסר, שנקלע לסכסוך עם אחר המשתייך לקבוצת שוליים, אשר איים עליו ועל בני משפחתו, הוא חש תחושות ממשיות של איום וחרדה לגורל בני משפחתו, והחליט לרכוש לעצמו שני אקדחים למטרות הגנה (זאת, לעומת הגרסה שמסר לשירות המבחן במהלך חקירת המעצר, כשטען להתרועעות בתת-תרבות עבריינית).

שירות המבחן התרשם מעמדות ותפיסות נוקשות של הנאשם, מקושי לתת אמון בגורמי הטיפול, ומניסיונותיו להותיר רושם חיובי, מתוך דינמיקה של הסתרה וטשטוש באשר לאורחות חייו ולנסיבות המקיפות שהביאו לביצוע העבירה.

להערכת שירות המבחן, הנאשם מצוי בנקודת זמן משמעותית בחייו, בה הוא מנסה להכריע איזו דרך יבחר לעצמו, מאחר ומחד גיסא, מפגין הוא משיכה לאורח חיים עברייני, ומאידך גיסא משקיע אנרגיות ומאמצים בניסיונותיו לתפקד לאורך השנים בהתאם למשימות גילו. לצד יכולתו לתפקד באופן יציב במסגרות, מתרשם השירות גם מיכולת תקינה לוויסות דחפים ותוקפנות והיעדר קווי אישיות אנטי סוציאליים מושרשים.

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה ומרמת סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, שעשויה להצטמצם בעקבות השתלבותו בהליך טיפולי אינטנסיבי. נאשם 2 אמנם הביע נכונות להשתלב בטיפול, אך זאת בעיקר מתוך רצון להיטיב את מצבו המשפטי. לצורך בחינת השתלבותו בטיפול, הדיון נדחה, והתקבל תסקיר משלים ביום 22.9.16.

במהלך תקופת הדחיה התקיימה שיחה, במהלכה שלל נאשם 2 צורך טיפולי או קיומה של מצוקה רגשית המצריכה התערבות טיפולית. נאשם 2 מסר, כי לא נתרם מהשתתפותו בקבוצה טיפולית בהליך המעצר, וסבר שלא ייתרם מהשתתפות בקבוצה טיפולית נוספת.

עוד תיאר, כי נרתע מאוד מההליך המשפטי, ויש בכך בלבד למנוע את מעורבותו בעבירות דומות.

בסופו של יום, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, וממליץ על ענישה קונקרטית מוחשית, אשר תחדד את השלכות מעשיו הפסולים ותבוא לידי ביטוי במאסר שירוצה בעבודות שירות.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

6. הוגש גליון הרישום הפלילי של **נאשם 1** (ת/1), ממנו עולה, כי לחובתו שתי הרשעות.

בשנת 2013 הורשע בבית משפט השלום בפתח תקווה בעבירה של הסעת תושב זר ונהיגה ללא רשיון, ונדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2010 הורשע בבית משפט השלום בכפר סבא בעבירות של רכישת/החזקת נשק ותחמושת, ונדון, בין השאר, לעונש של 13 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו של **נאשם 2** הוגש טופס החלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני (ת/2), לפיו נערך לו שימוע ביום 2.5.16 בגין הפרות באזוק האלקטרוני, כשהמעצר בתנאי איזוק נותר בעינו.

ראיות מטעם ההגנה

7. אמו של הנאשם 2 העידה לזכותו ותיארה את התקופה הקשה אותה עוברת המשפחה. מסרה, כי הנאשם מקיים שיחות רבות עם בני משפחתו המורחבת בזמן שהותו בתנאים מגבילים בבית ההורים וכן העלתה את שאיפות הוריו לחיים נורמטיביים. ביקשה סיוע לבנה על-מנת שיבחר בדרך הנכונה.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה טען בעניינו של **נאשם 1** למתחם ענישה שנע בין 3 ל- 5.5 שנות מאסר בפועל, וביקש להעמיד את עונשו של הנאשם באמצע המתחם - 4 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס.

בעניינו של **נאשם 2**, טען לפי הסדר הטיעון לעונש ראוי של 12 חודשי מאסר בפועל ולמאסר על תנאי.

ב"כ המאשימה פירט את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמים, כאשר בעניינו של **הנאשם 1**, מידת הפגיעה היא ברף הגבוה. מעשיו של הנאשם 1 כללו תכנון מוקדם, באשר הוא נערך לעסקה ונסיבות העבירה מעידות על כך שהיה בעל קשרים בעולם הנשק. הנזק הפוטנציאלי במעשיו הוא רב, כאשר עסקינן בשני כלי נשק אותם החזיק ותמורתם שולם כסף רב.

לקולא נטען, כי הנאשם 1 לא היה המוכר הראשי של הנשק, אלא ביצע את המכירה כמעביר הנשק ולא כמוכר בלעדי.

ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של נאשם 1 ולכך שריצה מאסרים בפועל, כאשר ריצוי מאסר בפועל בגין עבירה דומה בעבר לא היווה גורם מרתיע. כן הזכיר כי אין המלצה טיפולית בעניינו, וקיימת התרשמות כי אינו לוקח אחריות על מעשיו ואינו בעל יכולת להכיר בחומרתם.

במכלול הנתונים, ראוי היה לגזור את עונשו של נאשם 1 בחלק העליון של המתחם, אך לאור הודאתו בכתב- האישום המתוקן עתירתו הסופית של ב"כ המאשימה היא להעמיד את עונשו באמצע המתחם ולהשית עליו קנס כבד.

באשר ל**נאשם 2** נטען, כי הוא שהניע את כל הפעילות, בהיותו צרכן כלי הנשק המדוברים.

הצביע על כך שנאשם 2 העביר סכום כספי מלא עבור שני הנשקים, כאשר העסקה אמנם לא הושלמה - אך לא בשל מעשיו נאשם 2, אלא בשל התערבות גורם זר שמנע את העברת כלי הנשק.

על רקע העובדה שמדובר בעבירת נסיון, תוך שהתביעה העניקה משקל רב לנתוני האישיים, להעדר עבר פלילי ולהודאתו של הנאשם 2, עותרת התביעה להטלת עונש מתון של 12 חודשי מאסר בפועל, כשברקע אין המלצה טיפולית בעניינו.

9. ב"כ **נאשם 1** הפנתה לעובדה, שבפרשה דנן מספר מעורבים, כשהנאשם 1 אינו הדומיננטי בהם. הנאשם 2 פנה לרבייב - ולא לנאשם 1 (כאשר ההליך המשפטי בעניינו של רבייב מתנהל בבית-הדין הצבאי וטרם הסתיים). הנאשם 1 לא היה חלק מן המשא ומתן וגיבוש פרטי העסקה, ורק בשלב שבו רבייב הגיע לאזור עזון נאשם 1 העביר אליו את כלי הנשק מידי אחר שאינו ידוע. לגישתה, נאשם 1 הינו

שליח, מעביר הנשק, אשר קיבל סכום כסף שאינו גבוה כשחלק מהכסף הועבר לאותו אחר. היוזמים הם נאשם 2 ורבייב שרוצה למכור ומשיג את הנשק מאחר - ולא מנאשם 1. לטענתה, עברו הפלילי מחזק את גישתה שתפקידו של הנאשם הוא של שליח בלבד.

עוד הדגישה כי הנאשם בן למשפחה קשת-יום, אשר רצה להרויח כמה מאות שקלים עבור השליחות שביצע. כן ביקשה לתת משקל לתקופת מעצרו, לגילו הצעיר ולהודאתו.

הסניגורית עתרה להטיל על הנאשם עונש בהתאם לחלקו באירוע, כשטענה למתחם ענישה שנע בין 12 ל - 24 חודשי מאסר ולהטלת עונש מאסר שנע בין 15 ל - 18 חודשי מאסר בפועל.

לתמיכה בעתירתה הגישה פסיקה וכן את גזר-הדין בעניינו של מעורב נוסף בפרשה, הקשור לרבייב, אשר נדון ל - 28 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירות של קשירת קשר ומסירת ידיעה סודית (נ/1).

10. **ב"כ נאשם 2** הפנה לתכני התסקיר ולעובדה שהנאשם לקח חלק בתהליך טיפולי במשך 11 חודשים, כאשר המלצת שירות המבחן מבוססת על בחינה מעמיקה של מכלול הנסיבות. לגישתו, יש ליתן משקל של ממש לעובדה שהעבירה לא הושלמה וכי הנאשם 2 לא קיבל לידי את הנשק, כאשר לאחר תיקון כתב-האישום עסקין באירוע שהיה צריך להתברר בבית-משפט השלום.

עוד ביקש להדגיש כי המדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי, אשר הודה בכתב-אישום מתוקן והביא חסכון זמן שיפוטי.

בסופו של יום, ביקש הסניגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם שנמשכה קרוב ל - 3 חודשים ולהתחשב בכך שהוא נתון כמעט שנה במעצר בתנאי איזוק. לחילופין, ככל שיוחלט על תקופת מאסר נוספת, עתר כי זו תרוצה בדרך של עבודות שירות.

11. בדברו לבית-המשפט אמר **נאשם 1** שעשה טעות ויודע שעליו לשלם על כך, אך אינו רוצה להרוס את חייו בכלא והוא מצטער על מעשיו.

12. **נאשם 2** מסר, כי הוא מצטער על מעשיו, כי הוא מצוי במעצר בתנאי איזוק ואינו יוצא את בית הוריו. כן היפנה לדברי אימו, הדגיש כי מעשים מעין אלו לא יישנו ועתר הוא לאפשר לו לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות.

13. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. הנאשמים במעשיהם פגעו בערך המוגן של שלום הציבור ובביטחונו, וראו לעניין זה דבריה של כב' השופטת ארבל:

"... עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד (ראו ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נגד סלימאן [19.1.14], להלן: ע"פ סלימאן, בפסקה 11).

וכן ראו דבריה של כב' השופטת חיות בהקשר לעבירות של סחר בנשק:

"על הסכנות הרבות הנשקפות מסחר בלתי חוקי בנשק עמד בית משפט זה לא אחת בצינו כי 'הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה'... אכן, סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמידי כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת...

על כן, כל מי שהופך עצמו לחוליה במנגנון זה של סחר בלתי חוקי בנשק, מוחזק כמי שמבין ויודע אל נכון מה עלולות להיות התוצאות הנובעות ממעשיו ומהן הסכנות הנשקפות ממעשים אלה לחברה כולה (ראו בע"פ 2251/11 נפּעא נגד מדינת ישראל [4.12.11], להלן: ע"פ נפּעא, בפסקה 5).

15. שני הנאשמים פגעו בערכים המוגנים בעוצמה גבוהה, לאור כמות הנשקים ואופן תכנון העסקה על-ידי הנאשם 1, והנעת הפעילות והדומיננטיות של הנאשם 2.

16. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, המדובר באירוע מחושב ומתוכנן על כל חלקיו. נאשם 2 הוא שפנה לרבייב כדי לרכוש ממנו כלי נשק, כאשר כל המשא ומתן של הנאשם 2 התנהל מול רבייב, וכך גם העברות הכספים בשתי הזדמנויות שונות. הנאשם 2 עמד על חידוש העסקה לאחר שובו של רבייב ממילואים ואף דחק בו לשם השלמתה. הנאשם 2 העביר סכומי כסף גבוהים עבור הנשקים, אך לבסוף העסקה לא יצאה לפועל אך בשל העובדה שרבייב נתפס.

באשר לנאשם 1, צודקת באת-כוחו כי כל המשא-ומתן טרם העסקה כלל לא נערך מולו. הנאשם מצוי היה בין רבייב לבין אחר, אשר סיפק את הנשקים, כחוליית ביניים בתוך המסלול הפלילי, שמצידו האחד נמצא הצרכן ומצידו האחר ספק הנשק. עם זאת, בלעדי הנאשם 1 העסקה לא היתה מתבצעת וכחלק מפעילותו אף החזיק את הנשקים לזמן לא ידוע. הנאשם 1 מונע היה מבצע כסף, אם כי חלק מהתגמול הכספי הגבוה שהתקבל עבור הנשקים, העביר הוא לאחר.

למרבה המזל, בשל פעילות של רשויות האכיפה, לא נגרם נזק כתוצאה מהעסקה אשר לא הושלמה. חרף האמור, פוטנציאל הנזק היה גבוה לאור טיבם של הנשקים, כאשר לבית-המשפט לא הוברר לאן אותם כלי נשק היו עלולים להתגלגל.

17. לעניין מדיניות הענישה יאמר, כי בית-המשפט העליון קורא להחמרה בענישה של כל המעורבים בפעילות פלילית בנשק. ראו, למשל, דבריה של כב' השופטת ארבל בע"פ סלימאן:

"... תחילה יש להזכיר את מגמת ההחמרה שחלה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות נשק (עבירת הסחר בפרט, אך גם ביתר עבירות הנשק), אשר באה לידי ביטוי בשורת פסקי דין של בית משפט זה מהשנים האחרונות... גם אני תומכת במגמה זו, וכפי שכתבתי זה לא כבר: 'הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה'..." (פסקה 14).

וכן את קביעותיו של כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין באותו פסק-דין:

"באשר למדיניות הענישה ומתחם העונש מצטרף אני בלב שלם לחוות דעתה של חברתי השופטת ארבל. עבירות הנשק, שבית משפט זה ראה לטוב לפניו להחמיר בעונשיהן, כפי שהראתה חברתי, היו למכה שאין מנוס מהרתעה מפניה. השילוב בין פוטנציאל עבריינות פלילית לפוטנציאל עבריינות טרור, זו דבר וזו חולירע, מצדיק בעבירות אלה גישת בית שמאי; הפתגם אומר כי אקדח הנראה במערכה הראשונה סופו שיירה במערכה האחרונה; כך לא רק בתיאטרון אלא לא אחת במציאות. סורג ובריה יש בהם הרתעה - כך יש לקוות - על-ידי שייצא הקול בין הנוגעים בדבר כי אין עסקינן בעולם של הפקר, וזה הכלל בעבירות נשק." (פסקה א').

18. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו, בהוראות החיקוק השונות המיוחסות לכל אחד מהנאשמים, בסוג הנשק המדובר ובהתאם לחלקו של כל אחד מהנאשמים. כאמור, הנאשם 1 היה חלק משרשרת הסחר בנשק ושימש כחוליה מקשרת בין ספק הנשק לצרכן הנשק, כשקיבל הוא תגמול כספי על מעשיו. הנאשם 2 הניע את התהליך וניהל את כל המשא ומתן מול אחרים באותה שרשרת, תוך שחזר ושילם סכומי כסף גבוהים על-מנת לוודא שהעסקה תצא לפועל, אם כי בסופו של יום זו לא הושלמה.

19. עיניתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של **נאשם 1** אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ נפגא (הוגש על-ידי ב"כ המאשימה), עניינו בערעור וערעור שכנגד, כאשר המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק וסחר בנשק לסוכן סמוי בשתי הזדמנויות שונות. המערער סיכם עם סוכן סמוי כי ימכור לו אקדח, נפגש עימו ובמהלך נסיעה ברכב מסר הסוכן למערער סך של 9000 ₪, והמערער מסר לו אקדח ובו מחסנית ריקה. באירוע נוסף סיכמו השניים, כי הסוכן ירכוש אקדח נוסף תמורת סכום של 12,000 ₪. השניים נפגשו, הסוכן מסר למערער את הסכום האמור והמערער ביקש ממנו להמתין ונסע מהמקום ברכב. בהמשך התקשר ומסר לסוכן, כי אינו יכול לספק אקדח, אך הוא יכול למכור רובה. הסוכן השיב בחיוב, וכעבור שעה שב המערער למקום כשהוא נושא עמו תת-מקלע מתוצרת ברזיל ושני כדורים ומסר אותם לידי הסוכן.

מפסק-הדין עולה, כי המערער עסק באופן שיטתי בסחר בנשק, כי לחובתו עבר פלילי מכביד (9 הרשעות קודמות), ותסקיר העלה רמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות.

בית המשפט המחוזי השית על המערער 38 חודשי מאסר בפועל, ובית-המשפט העליון עמד על הצורך להחמיר בענישה, כפי שפורט לעיל, והעמיד את עונשו על 48 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 2422/14 ח'דר נגד מדינת ישראל [21.12.14] (הוגש על-ידי ב"כ המאשימה) הורשע המערער על יסוד הודאתו בעבירה של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין.

סוכן משטרתי מסר לאחר, כי הוא מעוניין לרכוש נשק. האחר סיפר זאת לנאשם נוסף, אשר קשר עם המערער להשיג ממנו את הנשק ולמכור אותו לסוכן בתמורה לתשלום.

הנאשם הנוסף בישר לסוכן, כי יוכל למכור לו את הנשק באמצעות המערער. הסוכן, האחר והנאשם הנוסף נפגשו כדי לסכם את מחיר. לאחר מכן נפגשו הסוכן, השניים הנוספים והמערער, ובמעמד זה העביר המערער לסוכן נשק מסוג קרל גוסטב תמורת 9000 ₪, כאשר לשניים האחרים שילם 500 ₪ כל אחד על חלקו בתיווך העסקה. בקביעת מתחם העונש הובא בחשבון סוג הנשק, התכנון המוקדם והבאת הנשק למקום על ידי המערער שקיבל את מלוא התמורה. נקבע, כי מתחם הענישה בעניינו של המערער נע בין 24 ל- 48 חודשים, ובית המשפט גזר על המערער - בחור צעיר ללא עבר פלילי - 36 חודשי מאסר בפועל. לנאשם הנוסף שהורשע בתיווך, נקבע מתחם ענישה שנע בין 15 ל- 24 חודשי מאסר, והושתו עליו 20 חודשי מאסר בפועל (בהסדר

טיעון). ערעור על חומרת העונש נדחה.

ת"פ 52101-02-15 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נגד מחאג'נה** [21.12.15] (הוגש על-ידי ההגנה): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של סחר בנשק, נשיאת נשק וקשירת קשר לביצוע פשע. קרוב משפחתו של הנאשם, קשר קשר עם הנאשם לרכוש ממנו אמצעי לחימה תמורת תשלום של 24,000 ₪. הנאשם הגיע ברכבו בסמוך לביתו של קרוב משפחתו, כשברכבו החזיק והוביל רובה סער, תת-מקלע מאולתר, מחסניות, תחמושת ואביזרי נשק שונים. הנאשם פגש במקום את קרוב משפחתו ושניים נוספים. בהמשך טען הנאשם את הנשק בתחמושת ויצא עם שניים מהם לאזור סמוך לצורך ביצוע ניסוי ירי, במהלכו ירה הנאשם מספר יריות בודדות. בהמשך מסר הנאשם לקרוב משפחתו את הנשק והמחסניות ושולם לו סכום של 21,800 ₪.

הנאשם נעדר עבר פלילי, שירות המבחן העריך קיומו של סיכון סביר להישנות עבירות דומות ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

נקבע מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 60 חודשי מאסר, כשצוין שהובאו בחשבון מהות הנשק, והעובדה שחלקו של הנאשם היה גדול משל האחרים - שכן הוא שהוביל את הנשק, מכר אותו לאחרים, קיבל את התמורה המלאה ואף ביצע ירי באזור מגורים.

20. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים עם נסיבות דומות, חמורות וקלות יותר, ולאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם בעניינו של נאשם 1 אשר נע בין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל.

21. בעניינו של נאשם 2 הוצג הסדר רף במסגרתו עתרה התביעה לעונש ראוי ומתון של 12 חודשי מאסר בפועל. הסדר זה אינו פוטר את בית-המשפט מלקבוע מתחם עונש הולם, ואצוין בקצרה שני פסקי-דין רלבנטיים לעניינו:

ע"פ סלימאן הנ"ל (אשר הוגש על-ידי ההגנה) - עניינו בערעור המדינה על קולת העונש בעניינו של משיב אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של רכישה והחזקת נשק ותחמושת, נשיאה והובלת נשק ותחמושת, הפרעה לשוטר ומעשה פזיזות ורשלנות. המשיב רכש מאדם שזהותו אינה ידועה נשק מסוג קרל גוסטב וכן מחסנית וכדורים. לאחר רכישתם הגיע לחורשה, ירה ירייה אחת באוויר באמצעות הנשק ולאחר מכן הטמינו במקום מסתור. בהמשך, נהג ברכבו בעודו נושא את הנשק והתחמושת בתא המטען. משהבחין בשוטרים נטש את הרכב כשהוא מונע ונמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר בעבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר בפועל, ועל המשיב הושת עונש של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות מטעמי שיקום.

בית המשפט העליון קבע שמתחם הענישה מקל מדי, והעמידו על מתחם שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, העונש שהוטל על המשיב נותר על כנו לאור פוטנציאל השיקום של המשיב.

ת"פ (שלום ירושלים) 7391/08 **מדינת ישראל נגד חשימה** [25.11.08] (הוגש על-ידי ב"כ המאשימה): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון לרכוש נשק. הנאשם שוחח בטלפון עם אחר וקשר עמו קשר לרכוש באמצעותו כלי נשק כנגד סך של 2000 דין ירדני.

האחר השיג עבורו אקדח 9 מ"מ מאדם אחר. הנאשם נפגש עם שני האחרים והשלושה ערכו ניסוי באקדח, תוך שירו באמצעותו מספר יריות באוויר. במהלך הניסוי נגרם מעצור באקדח והנאשם החליט שלא לרכוש אותו. לנאשם עבר פלילי. בית המשפט השית על הנאשם מאסר של 18 חודשים בפועל.

22. לאחר עיון בפסיקה, ובהתחשב בהסדר הטיעון, אני קובעת מתחם עונש הולם בעניינו של **נאשם 2** אשר נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

23. בעניינו של **נאשם 1** לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור).

לגבי נאשם 2 לא נטענו הדברים במפורש, אך בסופו של יום עותרת ההגנה להשית על הנאשם עונש החורג לקולא מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם. שוכנעתי, כי חרף ההזדמנות שניתנה לנאשם באמצעות דחיית הדין לבחור באפיק של שיקום או ענישה, באופן מעשי הנאשם לא עבר הליך טיפולי משמעותי, ועמדותיו נותרו כשהיו, כמו גם רמת הסיכון הטמונה בו. לא רק שלא הוכח קיומו של פוטנציאל שיקומי, אלא שאף נותר חשש בדבר קיומם של דפוסים שוליים ומשיכה לאורח החיים העברייני. אין ספק שקיימים בעניינו נתונים שיש לזקוף לזכותו, אך אלו יישקלו במסגרת גזירת הדין בתוך המתחם, ואין בהם כדי להביא אותי לשיקול חריגה מהמתחם בעניינו.

24. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, עיננו הרואות, כי **נאשם 1** חזר לסורו והסתבך שוב בעבירות נשק, כשבעברו ריצה שני מאסרים בפועל, לרבות בגין ביצוע עבירות נשק. צבר עבירות הנשק שביצע מעיד על קשריו בעולם זה, שאותם אין הוא מהסס מלנצל למען בצע כסף, כשמאסרים קודמים אינם מרתיעים אותו. עוד עולה מהתסקיר, כי אין לו כל תובנה באשר לחומרת מעשיו והשלכותיהם, לקיחת האחריות עליהם היא חלקית והוא מצוי בסיכון להישנות ביצוע עבירות. לקולא, יש לזקוף את הודאתו בכתב-אישום מתוקן, את נסיבות חייו הלא קלות, וקיומה של מוטיבציה ראשונית לשנות את דרכיו.

נתונים אלו מובילים לכך, כי ראוי היה לגזור את דינו לקראת אמצע המתחם. עם זאת, לצורך גזירת הדין, יש להתחשב גם בטווח העונש עליו הוסכם בעניינו של הנאשם 2, ולקבוע את עונשו של הנאשם 1 בזיקה לכך.

25. אומר כבר, כי בעניינו של **נאשם 2**, התביעה אכן הציגה עתירה עונשית מאוזנת וראויה. התביעה ערכה איזון בין הדומיננטיות של הנאשם 2 באירוע המתואר בכתב-האישום, בכך שהיה הכוח המניע ובעקשנותו להשלים את העיסקה, וזאת אל מול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. אלו כוללות את העובדה

שהמדובר בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, אשר תפקד באופן נורמטיבי עד למעצרו, שיתף פעולה באופן חלקי עם שרות המבחן בחסות הליכי המעצר והודה במיוחס לו. עם זאת, שוכנעתי כי ניתן להקל בעונשו במעט על רקע שהייתו הממושכת במעצר בתנאי איזוק, ולהעמיד את עונשו ברף התחתון של המתחם.

26. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשהתחשבותי, בין השאר, בנסיבות העבירות ומבצעייהן, תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של כל אחד מהנאשמים לבין תקופת המאסר שעל כל אחד מהם לשאת, אני גוזרת את דינם של הנאשמים כדלקמן:

באשר לנאשם 1:

30 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו: 30.7.15;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין, לרבות נסיון;

קנס על סך 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם תוך 90 ימים מיום שחרורו ממאסר.

תשומת לב שב"ס להמלצת שירות המבחן לבחון את התאמתו של הנאשם להשתלבות בהליך שיקומי במהלך המאסר.

באשר לנאשם 2:

10 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 31.7.15 - 27.10.15;

10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין, לרבות נסיון;

הנאשם 2 יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים ביום 22.11.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה. על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים וכל התנאים המגבילים הקיימים - לרבות מעצר בתנאי איזוק - יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לריצוי עונשו. המזכירות תשלח החלטה זו למנהלת האיזוק האלקטרוני.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ז, 27 אוקטובר 2016, במעמד הנוכחים.